

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سیاست‌های جمعیتی و برنامه‌ریزی‌های فرهنگی

مرکز مطالعات و پژوهش‌های جمعیتی آسیا و اقیانوسیه

سیاستها و برنامه‌ریزی‌های جمعیتی

۱. سیاست و برنامه‌ریزی جمعیتی، مجموعه‌ای از اندیشه‌ها و تصمیمات مدون جمعیتی است که در راه منطقی کردن و هماهنگ ساختن ارگان‌ها و نهادهای اجتماعی و مقررات و نظامات آنها اتخاذ می‌شود. هدف و منظور این تصمیمات، رفاه و بهروزی گروه‌های مختلف جمعیتی و حل مسائل آنهاست.

۲. مسائل جمعیتی، آن دسته از امور و حقایق جمعیتی است که از حالت تعادل و هماهنگی با سایر عوامل و حقایق خارج شده و در حقیقت یک امر طبیعی را به صورت یک معضل و مشکل اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی در آورده‌اند.

۳. در گذشته سیاست جمعیتی به تنظیم مقرراتی جهت افزایش یا کاهش جمعیت‌ها محدود بود ولی در زمان حاضر دارای هدف کلی‌تر و ارزنده‌تری است و می‌کوشد تا از راه ایجاد تعادل میان عوامل جمعیتی و عوامل اقتصادی – اجتماعی امکانات هر چه بیشتر رفاه را برای افراد جامعه فراهم سازد.

هدف یا آرمان اصلی سیاست جمعیتی

هدف اصلی سیاست جمعیتی ارتقای شرایط زیستی و کیفیت زندگی همه مردم کشور و آماده ساختن آنان برای ایفای نقشی فعال و سازنده در فرایند توسعه اقتصادی و اجتماعی کشور است. برای رسیدن به این هدف کلی لازم است اهداف جزئی چندی مورد توجه قرار گیرد که عبارتند از:

ایجاد هماهنگی و تعادل بین نرخ رشد جمعیت و آهنگ رشد تولید ملی به طوری که اندازه جمعیت و تعداد افراد آن در حال و آینده از حد معینی که با منابع و امکانات کشور تطابق دارد تجاوز نکند.

بازتوزیع فضایی و جغرافیایی جمعیت با توجه به توان زیست محیطی مناطق مختلف و نیاز نسبی آنها به نیروی کار.

اتخاذ تدابیر قانونی و اداری لازم برای کنترل و هدایت مهاجرت های بین المللی به طوری که از یک طرف عرصه کشور مورد تجاوز نیروی کار کشورهای دیگر واقع نشود و از سوی دیگر مهاجرت اتباع کشور به خارج، از نظم متناسبی پیروی کند.

اجرای سیاست جمعیتی

سیاست جمعیتی هر کشور از یک سلسله آرمان‌ها، هدف‌های کیفی و کمی و راهکارهای عملی برای تحقق آن اهداف در محدوده زمانی خاص تشکیل می‌شود. بدیهی است سیاست جمعیتی به عنوان جزیی از برنامه کلی توسعه ملی هر کشور و با در نظر گرفتن آرمان‌های فرهنگی، شرایط اجتماعی، منابع و محدودیت‌های اقتصادی آن تدوین می‌گردد. به این دلیل لازم است بین سیاست جمعیتی و برنامه ملی توسعه کشور هماهنگی و همخوانی نزدیکی وجود داشته باشد.

اصول یک سیاست جمعیتی

سیاست‌های جمعیتی را می‌توان به صورت‌های ذیل طبقه‌بندی کرد:

مستقیم یا غیرمستقیم

صریح یا ضمنی

سیاست‌های مداخله‌ای یا غیرمداخله‌ای

داخلی و خارجی

سیاست‌های جمعیتی کشور سنگاپور

سیاست‌های جمعیتی تشویق باروری (Pro-natalist Population Policies)

این گزارش به اختصار در خصوص سیاست‌های مشوق باروری با رویکرد خانواده و جمعیت در کشورهای مختلف منجمله سنگاپور و کره جنوبی و ... طی دهه‌های گذشته می‌پردازد.

**سیاست‌های مشوق باروری قدیمی (دو سویه تشویقی و تنبیهی هدفمند)
(۱۹۸۳-۱۹۸۶)**

در این دوره بعلت مشارکت زنان در نیروی کار و تغییرات ساختاری در خانواده، افراد تحصیل کرده بخصوص زنان تحصیل کرده دیرتر ازدواج کرده و تعداد فرزند کمتری بدنیا می‌آوردند. این امر موجب برهم خوردن تعادل و کاهش کیفیت نیروی کار می‌شد بطوریکه افراد متخصص و باهوش فرزندان کمتری به جامعه تحویل داده و افراد با تحصیلات و تخصص کمتر فرزندان بیشتری را وارد جامعه می‌کردند.

**سیاست‌های مشوق باروری قدیمی در (دو سویه تشویقی و تنبیهی هدفمند)
(۱۹۸۶-۱۹۸۳)**

با توجه به انتقال هوش از طریق ژنتیک، این امر تهدیدی جدی برای آینده کشور سنگاپور برای درخشیدن در صحنه جهانی در امر اقتصاد محسوب می‌شد. این سیاست‌ها با هدف قرار دادن اقشار تحصیلکرده جامعه بصورت هدفمند طراحی شد. هر چند در نهایت این سیاست‌ها با مخالفت‌های زیادی روبرو گردید و شکست خورد چرا که همچنان افراد تحصیلکرده دیرتر ازدواج کرده و فرزندان کمتری می‌خواستند.

این سیاست‌ها شامل موارد ذیل بودند:

تشویق ازدواج و باروری در اقشار تحصیلکرده

زنانی که تحصیلات عالی داشتند و فرزند سوم و بعد از آن را بدنیا می‌آوردند، تخفیف مالیاتی بیشتر به آنها تعلق گرفته و آنها برای ثبت نام فرزندان‌شان در مدارس ابتدایی از اولویت برخوردار بودند.

واحد توسعه اجتماعی به تشویق همسریابی در بین افراد تحصیل کرده پرداخت.

اقدامات بازدارنده برای باروری در بین افراد با تحصیلات کمتر

مشوق ۱۰۰۰۰ دلاری برای لوله بستن به زنانی اعطا می گردد که سواد کم داشته (0 level) و زیر سن ۳۰ سال می باشند و فرزند اول و یا دوم خود را آورده اند.

جریمه به همان مبلغ (۱۰۰۰۰ دلار) برای زنانی که کم سواد بوده و فرزند سوم و به بعد را بیاورند.

سیاست‌های تشویقی باروری جدید (۱۹۸۷)

تبلیغات رسانه‌ای با هدف تأثیر بر نگرش‌ها:

این سیاست‌ها با شعار «سه فرزند و بیشتر داشته باشید اگر می‌توانید آنها را تأمین کنید». در واقع تأکید بر سطح تحصیلات برداشته شد و حتی افرادی که سواد کم داشته ولی با تلاش و کار، توانایی تأمین فرزندان بیشتر را داشته باشند می‌توانند فرزند بیاورند. اما همچنان در قالب این سیاست‌ها به مادران تحصیلکرده مزایا و مشوق‌های بیشتری تعلق می‌گرفت. هدف این سیاست‌ها تشویق زوج‌های ازدواج کرده برای آوردن فرزند سوم یا چهارم بود. این سیاست یک بسته سیاستی به همراه یک بسیج رسانه‌ای برای تأثیر بر عقاید و افکار عمومی بود. به امید این که به مزایای غیرمادی فرزندآوری تأکید گردد.

شعارها دو گروه هدف را مد نظر داشتند:

افراد مجرد

پلکان ترقی شغلی و تحصیلی را تنها طی نکنید ازدواج کنید.

چرا شغل خود را تنها می سازید؟ زندگی خانوادگی به ساخت آن کمک می کند

جایی برای عشق در زندگی خود باز کنید، ازدواج کنید.

افراد متأهل

فرزندان، زندگی بدون آنها خالی و بی‌محتوا است.

زندگی، سرگرمی و لذت‌بخش است اگر مادر و پدر باشید.

بهترین هدیه به فرزندان، یک برادر و یا یک خواهر است.

سقط روش نامناسبی برای جلوگیری از بارداری است.

این شعارها با تصاویر خوشحال و شاد یک خانواده با سه یا چهار فرزند است.

این تبلیغات از طریق تلویزیون، رادیو، روزنامه، پوستر و پانل‌های اتوبوس و بوردهای تبلیغاتی به مخاطبین می‌رسید.

سیاست‌های تشویقی هدفمند برای فرزند سوم و بیشتر در افراد متأهل

ایجاد و توسعه مهد کودک و مراقبت از فرزندان

ثبت نام مدارس ابتدایی: رقابت شدید در مورد ثبت نام در مدارس با کیفیت در بین اقشار متوسط جامعه وجود دارد که با اولویت ثبت نامی به فرزندان سوم در نظر است تا بسیاری از والدین تشویق به آوردن فرزند سوم به بعد شوند.

اختصاص مسکن

تخفیف مالیاتی

افزایش مرخصی زایمان بدون حقوق از یک سال به ۴ سال برای زنانی که در خدمات مدنی کار می‌کنند.

تغییر نگرش نسب به تنظیم خانواده در جهت منع لوله بستن و سقط (دو روشی که در فاز قبلی بر آنها تأکید شده بود)

**تاکید بسیج رسانه‌ای بر فواید و لذت غیرمادی داشتن فرزند در مقابل مشکلات اقتصادی
فرزندآوری**

تأکید بر تشکیل خانواده برای افراد مجرد و کاهش تجرد قطعی و افزایش سن ازدواج

**در راستای سیاست‌های فوق، تمام سیاست‌های بازدارنده قبلی لغو گردید. در حالیکه
سیاست قبلی که موجب تشویق باروری در بین زنان تحصیلکرده می‌شد تقویت
گردید.**

در دهه ۱۹۹۰ میلادی، کاهش بیشتر در میزان باروری کل، موجب معرفی دو سیاست دیگر توسط دولت شد با هدف:

کاهش موانع پیش روی زوجین برای شروع یک خانواده

ایجاد محیط حمایت کننده و مولد برای بقا و رشد خانواده

جهت دستیابی به اهداف فوق دو سیاست معرفی شد:

۱. طرح حساب پس انداز مشترک توسعه کودکان یا طرح بن فرزند، اجرا در سال ۲۰۰۱

دو سری پرداخت انجام می گیرد:

۱. مبلغ ۹۰۰۰ دلار برای فرزند دوم و ۱۸۰۰۰ دلار برای فرزند سوم تا ۶ سال جهت کمک هزینه های فرزند پرداخت می گردید.

۲. پرداختی که در حساب مشترک توسعه کودکان واریز می گردید حدود ۶۰۰۰ دلار برای فرزند دوم و ۱۲۰۰۰ دلار برای فرزند سوم بود ، مبلغ حساب مشترک توسعه کودکان برای برخی از هزینه های سازمانی تحت این طرح استفاده می شد و می توانست برای همه فرزندان در خانواده نیز استفاده شود.

در سال ۲۰۰۲، حدود ۱۱ میلیون دلار صرف طرح بن فرزند شد و ۹ میلیون دلار در قالب مرخصی با حقوق فرزند سوم شده بود. ولی پس از این پرداخت ها، باز هم میزان باروری کل کاهش یافت و موجب ناامیدی و یأس و خستگی مسئولین گردید.

۲. طرح مرخصی با حقوق برای تولد فرزند سوم و بیشتر

از آنجائی که مشوق‌های مالی به تنهایی و بدون مداخله در خانواده ممکن است به سختی بتواند رفتار باروری افراد را تغییر بدهد، در راستای اطلاع‌رسانی به عموم در مورد مشوق‌های مالی، دولت به نقش بسیج آموزش عمومی تأکید کرد. لذا کمیته‌ای تشکیل شد به نام: **خانواده مهم است**. هدف آن تأکید بر خانواده به عنوان یک سازمان اجتماعی مهم در کشور است و قرار دادن سلامت و یکپارچگی خانواده بعنوان اهداف زندگی، همچنین تسهیل تشکیل خانواده و تولید مثل و ساختن محیطی دوستدار خانواده.

تشکیل کمیته خانواده: این کمیته با مأموریت «خانواده مهم است» تشکیل شد، با تأکید بر تقویت خانواده

دولت تشخیص داد که مشوق‌های اقتصادی خالص به تنهایی کافی نیستند لذا برنامه‌های ذیل را در پیش گرفت:

تقویت محیط‌های کار دوستدار خانواده: این محیط‌ها موجب می‌شود که به جای احساس اجبار برای انتخاب بین شغل و داشتن فرزند، جایگزین‌های واقعی برای مادرانی که انتخاب می‌کنند که کار نکنند و یا ترجیح می‌دهند نیمه‌وقت کار کنند یا ترجیح می‌دهند برای داشتن فرزندان بیشتر خانه بمانند، سه طرح و ابتکار ذیل ارائه گردید:

تشکیل کمیته یا واحد کار- زندگی (work - life unit)

جایزه سازمان یا شرکت دوستدار خانواده

اتحادیه مستخدمین در مورد کار- زندگی

ارتقای باروری در قالب یک خانواده نرمال و طبیعی و تقویت ارزش‌های آسیایی در مقابل ارزش‌های اروپایی که منجر به از هم پاشیدگی خانواده‌ها شده است.

یکی از سیاست‌هایی که زمینه‌ای برای خانواده نرمال و باروری است سیاست مسکن می‌باشد.

اختصاص مسکن عمومی بطور قابل توجهی متوجه زوج‌های متأهل شده است. خانواده که اساس باروری و تولید مثل می‌باشد. مورد توسعه و مسکن ۱۹۹۵ بود که به زوجین جوانی که در انتظار خرید آپارتمان هستند آپارتمان اجاره بدهد تا آنها ازدواجشان را به علت تأخیر در خرید آپارتمان به تأخیر نیندازند.

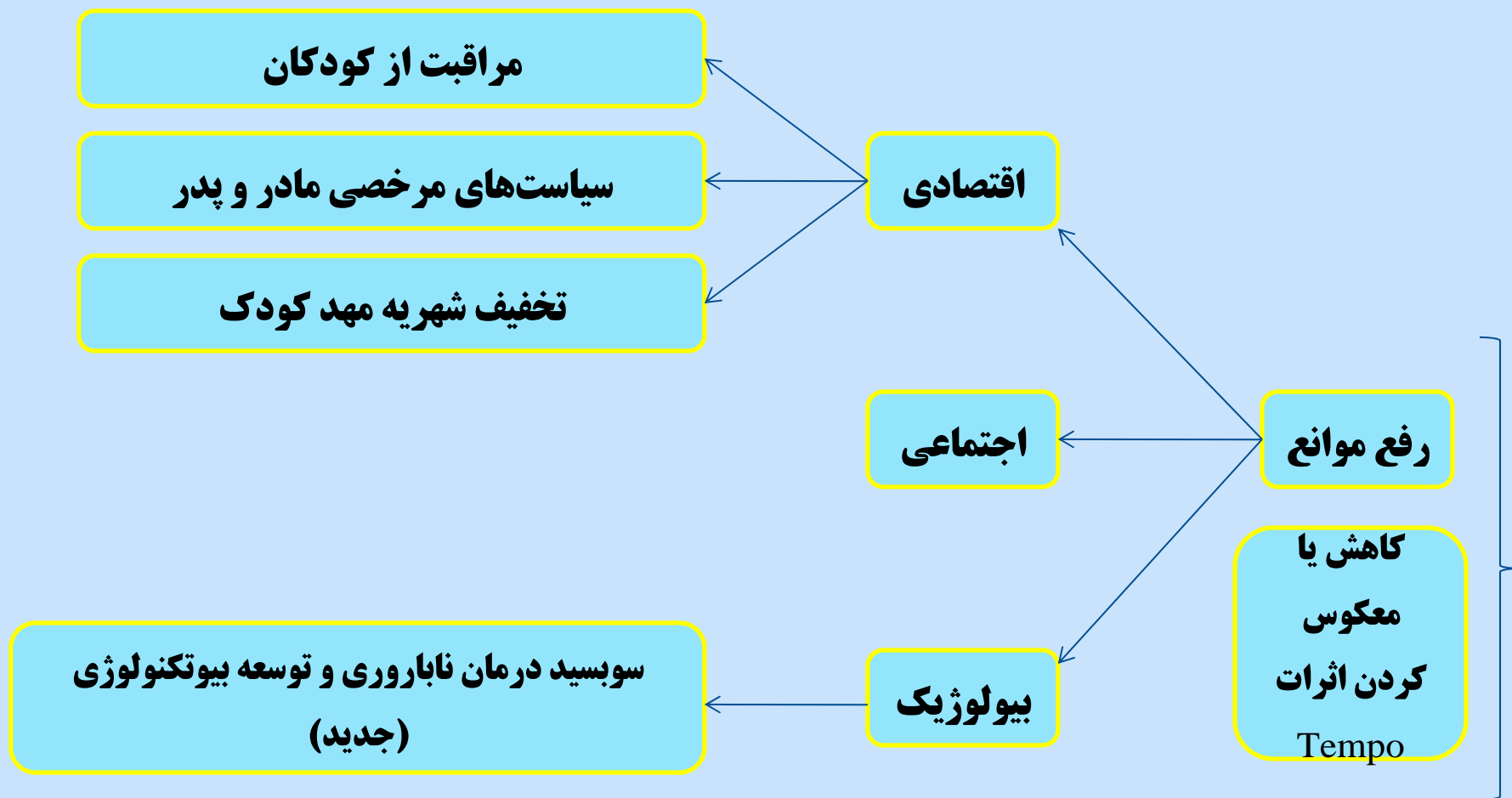
ساخت مسکن‌های چند نسلی: سیاست‌های مسکن همچنین پیشنهاد خرید مسکن به زوج‌های جوان و نسل‌های مسن‌تر آنها در مجاورت یکدیگر می‌کند تا ارزش‌های آسایشی خوب، مانند احترام به بزرگترها را از نسل مسن‌تر به نسل جوان منتقل کند. این طرح دو نفع خواهد داشت:

۱. فشار دولت برای حمایت و نگهداری از سالمندان کاهش می‌یابد.

۲. یک راه حل برای مراقبت و نگهداری از کودکان توسط نسل مسن‌تر می‌باشد.

این طرح (مجاورت زیستی دو نسل) که از سال ۱۹۷۸ پایه‌ریزی شده تا حد زیادی موفق بوده است. ارائه خانه‌های چند نسلی تا سال ۱۹۹۲ ادامه داشت ولی به علت کاربری‌های متفاوت نسبت به آنچه مد نظر بود متوقف گردید. سیاست‌های بعدی، اولویت را به خانواده‌های گسترده برای خرید آپارتمان‌های مجاور هم در یک بخش داد و بازخوردهای مثبتی هم دریافت کرد.

سیاست‌های جمعیتی کشور کره جنوبی

در کره جنوبی سیاست‌های جمعیتی باید تدریجی، طولانی مدت و دربرگیرنده حیطه‌های متعدد باشد و یک سیاست پایدار مشوق باروری باید اساس سرمایه‌گذاری برای توسعه انسانی باشد.

سیاست‌های جمعیتی کشور نروژ

سیاست‌های جمعیتی کشور نروژ

دولت نروژ از دیرباز سیاستهای اجتماعی جامعی را طراحی کرده که جهت‌گیری اصلی آن خانواده بوده است. خاستگاه این سیاستها از ابتدا نه افزایش جمعیت بلکه ایدئولوژیهای معطوف به برابری جنسیتی و نیز رفاه کودکان و خانواده‌های آنان بود. این برنامه‌ها که بیشترین تاثیر را بر هزینه کودک داشتند عبارتند از:

- برنامه تخفیف ساعات کار همراه با دریافت مزایای شغلی برای افرادی که نقش پدری و مادری را برمی‌گزینند (Parental leave program) و
- تنظیم قوانین مبسوط در زمینه ایجاد مراکز حمایتی غیر انتفاعی مراقبت روزانه از کودکان (Day care centers).

۱- برنامه تخفیف ساعات کار و مزایای مربوط به آن

در نروژ ، از سال ۱۹۵۶ حقی به تصویب رسید که مطابق با آن بیمه ملی موظف بود تا حقوق ساعات و روزهای مرخصی مرتبط با نگهداری فرزندان را به والدین بپردازد. مقررات این قانون از آن سال به طور متناوب تغییر کرده و به نفع والدین بهبود یافته است . مطابق این مصوبه مادران برای برخوردار شدن از مزایای اختصاص یافته به آنها می باید از دوره ده ماهه پیش از زایمان لااقل شش ماه آن را شاغل باشند . زنانی که از شرایط لازم برای دریافت این مزایا برخوردار نباشند ، از کمکهای مالی دیگری برخوردار می شوند . در ابتدا مزایای ویژه زنان شاغل تنها برای ۱۲ هفته بود و مبالغی که برای جبران درآمدهای از دست رفته ایام مرخصی در نظر گرفته می شد کم بود .

اما بتدریج قوانین بهبود یافت ؛ به طوری که هم پاداش جبرانی بیمه به حد ۱۰۰ درصد حقوق از دست رفته زمان مرخصی افزایش یافت ، هم دوره در نظر گرفته شده برای استفاده از مرخصی به یک سال کامل بسط یافت ، هم به پدران اجازه داده شد تا در صورت لزوم برای مراقبت از فرزند از مرخصی استفاده کنند و هم تضمین شغلی یک ساله برای والدینی که به این منظور از مرخصی استفاده می کردند در نظر گرفته شد . البته مرخصی سه هفته پیش از تولد نوزاد و شش هفته پس از آن به مادران اختصاص داشت . و پدران تنها از مزایای مرخصی بدون حقوق در چهار هفته اول پس از تولد برخوردار بودند(از این فرصت با اصطلاح “daddy quota” یاد می شود) .

۲- برنامه حمایت از مراقبت کودکان در مراکز غیردولتی

در سال ۱۹۹۸ یارانه ای برای کمک به والدینی که فرزندان خود را به مراکز مراقبتی خصوصی می سپارند تصویب شد و از سال ۱۹۹۹ کودکان ۱ تا ۲ ساله مشمول این برنامه شدند. یارانه یاد شده عبارت بود از پرداخت مالی ماهانه بدون مالیات به والدینی (غالباً مادران) که از مراکز مراقبتی دولتی استفاده نمی کردند. مقدار این یارانه در ابتدا برابر بود با یارانه ای که دولت برای مراکز مراقبتی عمومی در نظر گرفته بود. بعدها سهم دولت از هزینه مراقبت کودکان در مراکز خصوصی ۴۰ درصد تعیین شد و ۶۰ درصد بقیه با تعرفه های متنوعی بین والدین و صاحبان بنگاه خصوصی تقسیم می شود. هم مراکز مراقبتی دولتی و هم خصوصی تخفیف هایی را برای کودکانی که خواهر یا برادر آنها نیز در آن مرکز ثبت نام شود در نظر می گیرند.

این دو سیاست در سوئد نیز با اندکی تفاوت اجرا می شود . در سوئد دوره در نظر گرفته شده برای مرخصی والدین ، از سال ۱۹۸۹ ، ۱۵ ماه است و به والدین اجازه داده می شود تا رسیدن فرزند به سن ۸ سالگی به طور متناوب از این امکان مرخصی استفاده کنند . همچنین به مادرانی که تا ۳۰ ماه پس از تولد فرزند قبلی ، فرزند دیگری به دنیا آورند امکان داده می شود که از مزایای مرخصی ویژه مادران حتی در مواردی که در فاصله بین دو زایمان به محل کار خود بازنگشته باشند برخوردار شوند .

تأثیر سیاستها بر باروری

ارتقاء الگوی باروری در کشورهای نروژی تبار در دهه ۱۹۸۰ و اوایل ۱۹۹۰ توجه عموم را به اثرات معطوف به افزایش جمعیت ، سیاستها و برنامه های حمایتی گسترده دولت از نهاد خانواده (سیاست جبران مالی مرخصی والدین و سیاست یارانه مراکز مراقبتی خصوصی) جلب کرد و پژوهشهایی با هدف بررسی اثرات این سیاستها بر باروری انجام شد . به طور مثال گاتیر و هازیوس (Gauthier & Hatzius, 1997) با بررسی تغییرات نرخ باروری ۲۲ کشور صنعتی در سالهای ۱۹۷۰ تا ۱۹۹۰ و در نظر گرفتن شاخص های مرتبط با به کارگیری این دو سیاست ، افزون بر سایر عاملهای موثر بر باروری ، و با تکیه بر داده های جمعی ، دریافتند که بین افزایش نرخ باروری و به کارگیری سیاست یارانه مراکز مراقبتی کودکان رابطه مثبتی برقرار است ، اما افزایش باروری با سیاست جبران مالی مرخصی والدین رابطه معناداری ندارد.

پیمایشهای "خانواده و باروری" انجام شده در کشورهای اروپایی نیز بر تاثیر این سیاستها در رفتار باروری در سطح فردی تاکید کرده اند. در این تحلیها بویژه بر تاثیر سیاست کشور سوئد (حمایت فوق العاده از مادرانی که طی سی ماه پس از تولد هر فرزند، فرزند بعدی را به دنیا می آورند) بر تولد فرزندان دوم و سوم تاکید شده است. بعلاوه مشاهده شده است که زنانی که همسرشان به هنگام تولد فرزند اول، از امکان مرخصی ویژه پدران برای کمک به آنها استفاده کرده اند، بیشتر محتمل بوده است که فرزند دوم را به دنیا آورند. به این ترتیب مشارکت فعال پدران در امر مراقبت نوزادان نیز ممکن است به افزایش باروری کمک کند.

در نروژ اثر ترغیبی ناچیزی برای سیاست یارانه های مراکز مراقبتی و افزایش مبالغ آن بر تولد فرزند سوم، بویژه در مراکزی که هزینه های آنها پایین تر است ملاحظه شد. روانسون (Ronsen, 2004) در تحلیل تطبیقی فنلاند و نروژ ملاحظه کرد که بسط مساعدتها برای جبران مالی مرخصی های والدین نیز نقش انگیزشی مثبتی بر باروری (احتمال تولد فرزند دوم و سوم) دارد.

سیاست جمعیتی لازم است اما کافی نیست

تجربه تاریخی سوئد در دهه ۱۹۹۰ - که سیاستهای جمعیتی معطوف به حمایت از خانواده در آن بخوبی طراحی و اجرا می شد - نشان داد که سیاستهای یاد شده اگرچه لازم اما کافی نیستند. در اوایل دهه ۱۹۹۰، سوئد با بحران اقتصادی مهمی مواجه شد که به افزایش بیسابقه سطح بیکاری انجامید. این بحران به زندگی جوانان و افراد کم سوادتر خسارتهای بیشتری وارد کرد. همزمان در اجرای سیاست حمایت اقتصادی از خانواده ها نیز اختلال ایجاد شد. در نتیجه این بحران، نرخ باروری از ۲/۱ فرزند در ۱۹۹۲ به ۱/۵ فرزند در ۱۹۹۷ کاهش یافت. تحلیلهای بعدی آشکار ساخت که بیشترین کاهش باروری در بین زنان جوان و کم سوادتر رخ داده است. همان گروههایی که در بازار کار نیز بیشترین آسیب را متحمل شده بودند. بنابراین ملاحظه می شود که تغییر شرایط اقتصادی، افزایش بیکاری و مواردی از این دست نیز ممکن است علی رغم وجود و اعمال سیاستهای جمعیتی مناسب، بر باروری اثر بگذارند.

ساختار عواملی که موجب افزایش یا کاهش باروری می‌شود.

سطوح برنامه‌ریزی	الف - مباحث فرهنگی و روانی	ب - مباحث اقتصادی	ج - مباحث سازمانی	د - مباحث جمعیتی
فردی همسرگزینی • زنان • مردان • زوجین	ارزش‌ها، نگرش‌ها و رفتارهای افراد و همسران آنها و یا زوجین	درآمد خانواده و هزینه فرزندپروری	سیکل زندگی همسران افراد	---
میانی بستگان و کارفرمایان	ارزش‌ها و نگرش‌ها و رفتارهای بستگان و اطرافیان همسران	حمایت مستقیم و غیرمستقیم توسط بستگان	نگرش و رفتار بستگان و کارفرمایان در حمایت از خانواده	---
کلان	ارزش‌های فرزندآوری و سایر ارزش‌ها در جامعه	حمایت مستقیم و غیرمستقیم اقتصادی توسط جامعه	ساختار بازار کار و ساختار خدمات	نقاط مثبت و منفی ساختار جمعیت و پیش‌بینی آن

سیاست‌های جمعیتی پیشنهادی

حذف مطالب مربوط به خانواده کوچک و استاندارد از کتاب‌های درسی

تغییر مطالب کتاب تنظیم خانواده به تقویت کیان خانواده

حذف سیاست‌ها و برنامه‌های مربوط به کاهش موالید

حذف برنامه‌ها و اقدامات اجباری کنترل موالید (مانند بستن لوله‌ها، استقرار آی یو دی و ...)

اجرای برنامه‌های تلویزیونی – کارشناسی در مورد مضرات و عواقب تک فرزندی

سیاست‌های جمعیتی پیشنهادی

افزایش مرخصی زایمان

تأسیس مهد کودک در کنار ادارات و کارخانجات

افزایش کمک هزینه فرزندان

افزایش مرخص زنان با حفظ پست سازمانی آنها

کاهش مدت خدمت سربازی جوانان در صورت ازدواج

سیاست‌های جمعیتی پیشنهادی

بازنگری برنامه های آموزشی در مراکز بهداشتی

اجاره خانه های ارزان قیمت به جوانان

ایجاد و توسعه مراکز مشاور ازدواج

فرهنگ سازی جهت کاهش هزینه های ازدواج

اشاعه فرهنگ تأکید بر معیارهای اخلاقی و انسانی در انتخاب همسر

به حداقل رساندن میزان مهریه

از توجه شما متشکریم

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.